

Gran simfonia de pregària

Romà Casanova, bisbe de Vic

El sant pare Francesc demana que ens preparem per al Jubileu del 2025. Respecte a l'any en curs ens diu: «M'alegra de pensar que l'any 2024, que precedeix l'esdeveniment del Jubileu, pot dedicar-se a una gran "simfonia" de pregària.» Farem bé d'acollir aquesta indicació papal, tant individualment com comunitàriament i familiarment.

Em temo que la pregària és una assignatura pendent de les nostres parròquies

En els decrets sinodals vigents llegim: «Que les parròquies siguin autèntiques "escoles de pregària"» (37). Ho som? Tenim desig de ser-ho? És cert que en les parròquies es prega. Es fa principalment en la celebració de l'Eucaristia, que és central, en la vida del cristià i de les comunitats; encara més, font i cimal de l'existència d'un creient i de la mateixa Església. Des d'aquesta centralitat eucarística cal que ens preguntem si s'ensenya a pregar en les parròquies, si els qui tenen set de Déu troben en la nostra comunitat persones que ensenyin a escoltar i parlar amb Déu.

Em temo que aquesta és una assignatura pendent de les nostres parròquies, les quals, atrafegades en tantes coses, potser no tenim ni cerquem espais i temps per a posar-nos com Maria, la germana de Llätzer i Marta, als peus de Jesús per escoltar tota paraula que surt de la seva boca. Som en temps de davallada de la fe cristiana en el cor de molts; tot i això, hi ha moltes persones que cerquen sentit i, per raons diverses, són portades a espiritualitats sense rostre, a una religiositat sense Déu. Hauríem d'examinar si les nostres celebracions, tal volta carregades de paraules i de sons sense esperit, són àmbits de trobada amb el Déu vivent.

També és cert que solament les nostres parròquies seran escola de pregària si resem comunitàriament. Més enllà de la celebració de la missa, les comunitats parroquials han d'oferir espais i temps de pregària en comunitat. L'Església, en la seva gran riquesa, té abundatíssimes formes d'oració. Des de la litúrgia de les hores i el sant rosari, passant per l'adoració eucarística i la *lectio divina*, trobaríem moltes maneres de resar individualment o comunitàriament. Aquesta és la simfonia que ens demana el Sant Pare. Tant de bo que totes les parròquies i famílies fessin un esforç per trobar-nos per pregar, ensenyant-nos els uns als altres a estar a l'escolta de Déu, en actitud de reconeixement, d'adoració. En aquest tema, totes les parròquies, grans o petites, són cridades a acollir la invitació de Francesc, papa. Les comunitats parroquials sense rector resident i on molts dies no s'obre l'església, ¿per què no coordinar-se un grup de persones que cada dia, o almenys un dia a la setmana, es trobin per pregar juntes al temple? El sant rosari i les vespres són dues pregàries practicables per a molts.

